

PODZIMNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 61
2026

OBSAH

TÉMA: VZPOMÍNKOVÉ S VYHLÍDKOU DO BUDOUCNOSTI	3
CO PĚKNÉHO JSME PROŽILI V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH	13
INSPIROVALO NÁS	26
SVĚTCI – INSPIRACE PRO NÁŠ ŽIVOT	28
SVĚDECTVÍ VÍRY A MODLITEBNÍ IMPULZY	31
VÍME PROČ?	34
Z FARNÍ KNIHOVNY	36
MISIJNÍ A CHARITATIVNÍ ČINNOST NAŠÍ FARNOSTI	38
ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI	38
VTÍPKY PRO RODINNÉ CHVILKY	39
Z FARNÍCH SPOLEČENSTVÍ	40
CÍRKEV BEZ HRANIC ANEB CO SE DĚJE KOLEM NÁS	42
FARNÍ KAVÁRNA	45
BRIGÁDY	46
MYŠLENKA NA ZÁVĚR	48

příloha

KALENDÁŘ A POZVÁNKY

PODĚKOVÁNÍ

Při knínickém posvěcení 23. srpna zaznělo na závěr slavnostní mše sv., sloužené otcem biskupem Vojtěchem, několik poděkování.

Poděkování organizátorům této slavnosti i některým farníkům, kteří mají dlouhodobé zásluhy o naši farnost.

Rád bych tato poděkování ještě trochu rozšířil o ty, kteří se starali o všeobecnou pohodu i po skončení mše svaté.

V první řadě je to náš pan starosta, který svým povídáním o historii našeho kostela a jeho okolí i o dalších plánech na jeho zvelebování zaujal určitě všechny přítomné, kteří se shromáždili před kostelem. Velikou zásluhu má pan starosta na vyhledání, pozvání a vzornou péči o vzácné hosty, potomky šebetovských hrabat Strachwitzů. Se svou

manželkou je provázeli po celé sváteční odpoledne při mši svaté v kostele, při prohlídce rodové hrobky i při posezení na farním hřišti. Provedli je i po šebetovském zámku, který kdysi obývali jejich praprapředkové. Mohu potvrdit, že oba manželské hraběcí páry, z Kroměříže i z Prahy, odjížděli z Knínic velice spokojeni a nadšení z milého přijetí a pokud dostanou pozvání, určitě zase rádi přijedou.

Díky patří moderátorům, kteří nás provázeli celým odpolednem, všem, kteří připravili kulturní vystoupení i všechny aktivity pro děti i dospělé, také těm, co zpřístupnili jindy nepřístupná místa.

Úplně největší poděkování patří vám všem, kteří jste se starali o nakrmení a napojení několikasethlavého posvícenského davu. Vždyť odcházet z posvícení hladoví a žízniví bychom asi nechtěli nikdo. Za limo, pivo, uzené maso, párky, kafe i zmrzlinu jsme vám velice vděční.

A díky patří vám všem, kteří jste přišli!

Ještě bych chtěl vyjádřit veliké poděkování člověku, který je s naším kostelem úzce spjat po dlouhá desetiletí. Vždyť kde jinde mají varhaníka, který neděli co neděli už více než sedmdesát let vystoupá dvacet dva schodů na kůr, aby mohl zasednout za svoje varhany. Schválně píšu – za svoje –, protože když trochu započítáme, zjistíme, že varhany v našem kostele mají něco málo přes 200 let a více než jednu třetinu této doby za nimi zasedá právě náš pan varhaník František. A na prstech několika málo rukou by se daly spočítat ty neděle, kdy tomu tak nebylo.

*Tak Frantiku, ať ti to
ještě dlouho šlape po schodech,
a hlavně dobře hraje!*

V tom víru oslav jsme si ani nevzpomněli, že je to právě 10 let, co se v našem kostele konal koncert na nově opravených varhanách. Zahrál nám na nich mladý varhanář pan Jeřábek, který je před tím pečlivě opravil a naladil.

Za pár týdnů to bude také 10 let, co jsme se na Moravci rozloučili s naším bývalým panem farářem Stanislavem Richterem. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách a také při mši svaté, která bude za něho obětována na první sobotu 7. listopadu, ve výroční den jeho pohřbu.

A ještě možná jedna věc stojí za připomenutí:

Před 15 lety jsme se mohli začíst do prvního čísla časopisu jménem FARNÍČEK.

Dnešní vydání má číslo 61...

Pán Bůh zaplat' všem, kdo mají nebo měli s jeho vydáváním co do činění.

A také všem, kdo mají tu trpělivost ho po celá léta číst nebo aspoň prolistovat.

Taky bych rád poprosil a povzbudil další potenciální tvůrce...

Petr Haupt

JEŠTĚ TROCHA VZPOMÍNÁNÍ

V minulém čísle jsme si připomněli průběh návštěvy otce biskupa v naší farnosti při příležitosti 200stého výročí posvěcení knínického kostela a dokončení jeho oprav.

Dnes si připomeneme farní události dalších dní, týdnů a měsíců.

Hned po oslavách, v pátek 1. září 2006 přebíral protivanovskou, a s ní i naši, farnost po Vítu Rozkydalovi Pavel Holešínský. Ještě než dojel na Protivanov, zastavil se v Knínicích. A když viděl nadšení a elán místních farníků, ještě plných dojmů z událostí posledních dnů, během krátké chvíle s nimi ochotně naplánoval činnost na nejbližší období. A brzy se domlouvalo a plánovalo dál a dál. Nejbližší význačnou událostí bylo za pár týdnů udělování svátosti biřmování. Z rukou generálního vikáře Mons. Jiřího Mikuláška přijalo tuto svátost 16 knínických biřmovanců. I když to v té době bylo u nás s obsazením farnosti všelijaké a docházelo k častému střídání kněží, díky otci Vladimíru Sommerovi byli všichni dobře připraveni a na závažné otázky generálního vikáře dokázali odpovídat.

Otec Pavel viděl naši chuť se scházet i po skončení prací na kostele, proto navrhl, že uspořádáme farní opíkačku pro všechny, kteří se účastnili oprav a úklidu kostela. Uskutečnila se na farním dvoře, protože na místě dnešního hřiště byl v té době hrbolatý terén s hromadami kamení a písku a se spoustou kopřiv. Opíkačky se v sobotním říjnovém podvečeru zúčastnilo několik desítek brigádníků a brigádnic. Narazila se bečka piva, snědly se dvě vepřové kýty a hromada buchet. Pavel Holešínský přivezl ze svého dřívějšího působiště tři šikovné dívčiny na obsluhu, takže nám všem chutnalo dvojnásobně.

A hned se zase plánovaly a uskutečňovaly další akce. Otec Pavel při cestě mezi Protivanovem a Knínicemi narazil někde na Melkově na bagristu, slovo dalo slovo a za pár dní z nevábneho místa pod sýpkou plného kopřiv se začalo klubat parádní hřiště. Dalo to ještě hodně práce, a taky nějaký čas, než vyrostla tráva, ale příští rok v srpnu se zde, na novém hřišti, uskutečnil první knínický farní den! A co už jich od té doby bylo!

6. prosince přišel do našeho kostela Mikuláš. Pozvaný byl mobilem. Všichni jsme užasle hleděli, jak pan farář po mši svaté vytáhl mobil, vytočil nebeské číslo a hovořil se svatým Mikulášem. Za několik okamžiků už byl svatý Mikuláš mezi námi, chválil a napomínal děti a rozdával dárky.

Někdy v té době při nějakém sezení navrhl otec Pavel, že uspořádáme farní ples. Hleděli jsme na něho vyjeveně, jako že spadl z Marsu nebo odkud, že přece v Knínicích něco takového není možné. Během chvilky nás dokázal přesvědčit, že to možné je, a za další chvíli už jsme měli domluvený termín i kapelu. A koncem ledna se opravdu u nás uskutečnil 1. farní ples!

Kulturák tehdy nefungoval, tak jsme jej po vzoru hasičů zorganizovali v bývalé jídelně Agrospolu na městečku. Nikdo z nás s tím neměl žádné zkušenosti, ale podle účasti a ohlasů se dá tvrdit, že se povedl. Tombola byla bohatá, zaplnila celé schody až do prvního patra, velký úspěch měla kapela Pohoda i vystoupení folklorního souboru z Kořence. A snad ještě větší úspěch mělo půlnoční překvapení. Možná si ještě vzpomenete, jaké bylo? Další rok byl farní ples v hasičáku ve Vážanech a další zase v Šebetově. Pak už bývaly v knínickém opraveném kulturním domě.

To jsme ale předběhli dobu. I ten první knínický farní ples se uskutečnil až v lednu 2007. Takže naše malé vzpomínání na události staré právě 20 let jsme zakončili radostným plesáním.

A za domácí úkol si zkuste zavzpomínat, na co si z té doby pamatujete vy.

Petr Haupt

SACROFANO A VELEHRAD

Místo vysvědčení si letos naše rodinka vyrazila do Itálie. Ve dnech 26.-28.6. se tam konala vzácná akce určená pro manžele a kněze, kteří své pastorační úsilí vkládají do podpory svátosti manželství – velkého tajemství, které Bůh daroval lidstvu, aby On sám skrze tuto svátost prostupoval celým stvořením. Bůh přebývá a zcela konkrétně se zjevuje právě skrze manžele. Manželé jsou zpřítomněním Krista, jsou Jeho tváří, jsou svědky Kristovy lásky, jsou svědky víry a jsou tedy také budovateli Církve. Zdá se vám to příliš? Programy Mistero grande (Velké tajemství) pod dlouholetým vedením italského kněze o. Renza Bonettiho vám, milí manželé, dají zakusit, že dar manželství je nekonečně nádherný. Více než kdy jindy – nyní v době krize manželství a rodiny, je tolik potřebné zakusit úžas nad radostí z manželského darování se. Je to krásné a zároveň nesnadné toto poselství předat srdcím nás lidí, kteří jsme často tolik zahlcení a zranění. A přesto. Bůh se dává poznat. A často právě v manželské krizi, ve které už nemůžete nic víc než spoléhat na nerozdělitelné pouto, kterým je sám Kristus.

V nádherném prostředí osamoceně stojícího duchovního centra Fraterna Domus v obci Sacrofano (nedaleko od Říma) jsme zažili tři dny ryze italského života.

Komunikace se odehrávala skrze úsměv a pár těžce vypocených anglických vět, ale to ničemu nevadilo! Horko letních dnů se střídalo s chvilami modliteb a přednášek (Bohu díky překládaným do češtiny nebo slovenštiny) v klimatizovaných prostorách, pokoje byly luxusní a tříchodové obědy a večeře si také necháte líbit. Holky ocenily těstoviny, těstoviny a zase těstoviny a my manželé, jsme si pěkně italsky užili víno ke každému jídlu (samozřejmě s vodou ☺). Pozornost místního společenství dávala zakusit, jak důležitá je láska... Jak dobře se člověk cítí, když vnímá, že je milován.

Do podobné atmosféry lásky, přijetí a pochopení si s rodinou každoročně jezdíme také na Velehrad, kde v podobném Duchu prožíváme týden ve společenství rodin, kterým není manželství jedno. Jak to jejich osobní, tak manželství jako takové. Nasloucháme přednáškám, scházíme se ve skupinkách k debatám a spoustu času trávíme "jen tak" s dětmi nebo druhými rodinami na výletě, v cukrárně nebo na hřišti. Každodenní mše svatá, adorace a čas chval proniká naše duše. A sjednocují se s tím, co nasáváme po stránce intelektuální při přednáškách, které otvírají témata z oblasti teologické, psychologické, filosofické, sociální i pastorační.

Bůh nás manžele neskutečně miluje. Vidí, jak často bojujeme, jak trpíme. V tom všem je skutečně přítomný a trpělivě nás učí lásce. Věřím, že se Bůh nikdy nevzdal, aby se každý manželský pár stal ohlašovatelem toho, že "smrt byla poražena!".

Když oblast manželství přestává být tabu a začne se otvírat, je možné doufat a být i očitými svědky toho, že je to opravdu dar darů, který je pramenem mnoho dobrého, pramenem života.

Zábava i kultura patří ke každému správnému křesťanskému společenství. Poslední den se Slovanský sál zaplnil nejen rodiči-posluchači přednášek, ale i dětmi. Některé z nich nás soudobým jazykem a s patřičnými kostýmy seznámili s tím “jak to bylo s příchodem soluňských bratří”.

Celou velehradskou manželskou akci zastřešuje ostravské centrum pro rodinu a podílí se na organizaci a vedení různých služeb řada kněží a manželských párů z celé ČR.

Více informací můžete načíst na <https://studiamanzelstvi.prorodiny.cz/>.
Doporučují a zvou:

Manželé Hartlovi

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR NA KNÍNICKÉ FAŘE

Od pondělí do pátku (29.6. - 3.7.) probíhal farní příměstský tábor s názvem „Cesta kolem světa“.

Každé ráno jsme s dětmi našli dopis od objevitele Arnošta Vandra, který byl držen v zajetí. Zároveň jsme dostávali mapy, po kterých jsme se vydávali a tím procestovali celý svět. Na každém kontinentu jsme získali část kódu, který jsme museli zadat, abychom osvobodili Arnošta ze zajetí, a to se nám povedlo. Moc nás to bavilo a už se těšíme na další tábor.

Vedoucí z tábora

FARNÍ TÁBOR V BOHUŇOVĚ

Farní tábor byl od soboty 4. července do pátku 10. července. Bydleli jsme na faře v Bohuňově a pan farář Šudoma nám půjčil i svůj sousední rodný dům, abychom měli dost záchodů a koupelen. Obědy nám vařily a vozily maminky (smekám, jídla byla fakt výborná) a někdy je připravovaly i Anička a Zorinka Kotoučkovy. Další vedoucí byli Eliáš Měkota, Tomík Přikryl, Radim Kaderka, Petr Mucha a Klárka Lujková, hlavní vedoucí byl Kuba Přikryl.

Téma tábora bylo PIRÁTI. Byli jsme rozděleni do tří týmů, které se jmenovali Mokasínové, Žabičky a Slávisti. Vedoucí týmů byli Johanka Měkotová, Anička Mahelová a Bětko Muchová.

V různých hrách a činnostech jsme získávali části mapy, podle které jsme poslední den hledali poklad. Na získávání map a hledání pokladu jsme spolupracovali, ale kromě toho každý tým získával při hrách body a v množství bodů jsme mezi sebou soutěžili. Také jsme plnili „bobříky“, tedy osobní zkoušky, a mohli se pokusit o těžkou noční zkoušku – „extrém“.

Ve volných chvílích jsme hodně hráli všeobecnou vybíjenou, rajče a další hry. Každý večer jsme dělali oheň, v neděli brzo ráno jsme byli v Bohuňově v kostele sv. Jiljí na mši svatě, jednou jsme byli na delším výletě, při kterém jsme prostě šli pořád lesem, dokud jsme nedošli zpátky na faru.

Nejvíce se mi líbila hra Na pašeráky, kde jsme přes území na louce, kontrolované piráty (to byli vedoucí v pirátských převlecích) pašovali dělové koule, zlaté valouny a papírky popsané různým užitečným zbožím (rum, stělný prach a další). Pašovala jsem zlatý valoun v drdolu, Kačenka přenášela věci v kapesnících, Jáchym strkal papírky pod vložku v botě a všichni vymýšleli různá místa.

Na táboře se sešla skvělá parta dětí a vedoucích a jediná špatná věc byla, že tábor netrval dvakrát tak dlouho.

Žofie Slačálková

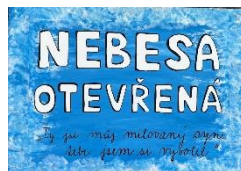

POUŤ V ŠEBETOVĚ

Zástupy poutníků v neděli 26. července uctily sv. Annu, patronku šebetovské kaple. Zahráli a zapívali všichni, co mohli, místní i přespolní, patří jim dík! Ocenila to i západočeská návštěva, mladá paní, vedoucí sboru, které se líbila píseň Zpívat píseň lásky smím. I nadále se jistě na šebetovském kopci bude hrát a zpívat a písně lásky se polinou do okolních údolí nejen při poutní mši svaté, ale i při těch sobotních, které ochotně pořádají místní členové KLASu.

NEBESA OTEVŘENÁ 2026

Božím vedením jsme se o této akci dozvěděli pár dní před jejím konáním a nejdříve jsme se chtěli zúčastnit alespoň jednoho odpoledne. Ale střední program plný radosti, chval, Ducha svatého, zajímavých workshopů, modliteb a skvělého upřímného společenství nás tak vtáhl, že jsme se nakonec do Knínic rádi vraceli i v dalších dnech.

Za nás oba můžeme upřímně napsat, že nám připadlo, že nebesa byla otevřená opravdu dokořán a Duch svatý zaplavil toto místo jako povodeň. Opravdu jsme zde vnímali Boží požehnání celému společenství a Jeho blízkost. Velmi nás oslovila páteční mše svatá a po ní chválová adorace s požehnáním na farní zahradě. Hluboce jsme prožili i vzájemné žehnání muži ženám a naopak. Uvědomili jsme si důležitost žehnání druhým lidem, našim dětem i mezi manželi navzájem a zařadili jsme tak žehnání do našeho každodenního života. Déšť Ducha svatého byl v chválách sesílán na okolní obce a místa, kde žijeme, a kde bychom si přáli, aby Duch svatý působil ještě více.

Dokonce jsme se díky rozhovorům a svědectvím během těchto dní rozhodli ještě narychlo přihlásit na letošní New Dawn a musíme říct, že ty tři večery v Knínicích byly skvělou „ochutnávkou“ toho, co nás o tři týdny později čekalo v Hájku.

Znovu žasneme nad tím, jak Pán může uchopit a proměnit životy těch, kdo se Mu dají k dispozici. Děkujeme Pánu za nová přátelství a příklady služby v tomto společenství.

Těšíme se na další akce a setkání, které Srdce chvály chystá. Ať celému vašemu společenství Pán žehná a provází vás Duchem svatým.

Ze srdce děkujeme za tento prožitý čas.

Manželé Hrubí z Krasové

Milí čtenáři, ráda bych se s vámi podělila o nádherný zážitek z Knínic, ke kterému se ráda a často vracím. V červenci tam byla totiž Nebesa otevřená! Jak na pozvánce, tak na farním dvoře a v jeho okolí.

Hned po příchodu na farní dvůr nás ovál Duch svatý, který se vznášel nad kapelou i všemi přítomnými a proháněl se mezi prapory. Přesto, že jsme byli cizí, velmi mile nás překvapilo přijetí od místního společenství, které se nám po třech dnech stalo téměř rodinou – povzbuzující, naslouchající, žehnající, s upřímným přáním všeho dobrého. Ač byl program pouze odpoledne, vnímali jsme, že je Pán s námi po celý den. A tak jsme mohli první den hledat Pána všude kolem sebe i v nás a vnímat Ho společně s dětmi (měly svůj program) všemi svými smysly. Byl s námi na přednáškách, v písních, na mši svaté i ve svědectvích. Snili jsme s Ním Boží sen o rodině, o vztazích v ní, o odpuštění a nesobecké lásce. Hledali jsme Ho ve svých domovech, v každé místnosti, v každé činnosti. Chválili jsme Ho tancem, zpěvem, praporováním, dotýkal se nás při zpovědi, přímiluvně i prorocké modlitbě. Naši duši naplnil pokoj a radost ze setkání. Boží sen o společenství jsme zakončili vzájemnými modlitbami a žehnáním – Pán žehnal nám a my žehnali sobě navzájem i okolním farnostem.

Dlouho jsme nezažili takový dotek Pána, kdy jsme byli neustále v Jeho přítomnosti. Duchem naplněná kapela vždy s přibývajícím soumrakem celý den zakončila chválami a Áronským požehnáním. Naše srdce se za tři dny naplnilo Boží láskou, našli jsme nové přátele a touhu být s Bohem v blízkém spojení.

Šárka Příhodová z Protivanova

Sbírka na františkánský klášter Hájek u Prahy
konaná na Nebesích vynesla
10 tisíc korun!

Dar byl předán přímo na místě
na konci srpna do rukou bratra
Jakuba Sadílka. Kromě

upřímného poděkování jsem obdržela i požehnání :-), které ale patří
všem dárčům, takže žehnám a děkuji!

Petra

Během pátečního programu jsme prožili paralelní **modlitbu otců, matek i dětí** – modlitbu pod hlavičkou komunity Solace (Útěcha). Díky všem za ochotu a Svaté rodině za to, jak nás všechny propojuje!

MLÁDEŽ V OSTRAVĚ NA CELOSTÁTNÍM SETKÁNÍ

Bohatou plejádu záznamů z CSM Ostrava najdete na www.tvnoe.cz.
Neváhejte využít ke vzpomínce i poučení.

PRVNÍ DĚTSKÁ MŠE SVATÁ S ŽEHNÁNÍM ŠKOLÁKŮM

3. září jsme v našem kostele odstartovali další nový školní rok. 😊

Samozřejmě s radostí, protože Boží požehnání nám bude pomáhat na každém náročném kroku! Děti v komentovaném obětním průvodu přinesly mnohé školní pomůcky a další nezbytnosti jako svačinu nebo boty a modlili jsem se, aby nás vše vedlo k Pánu a k bohatšímu životu s Ním. Kéž se tak stane!

I letos bude čtvrtetní mše hudebně doprovázet farní dětská kapela Físovičky.

POZDRAV Z UHŘIC

Z pouti ke cti narození Panny Marie, kde každoročně doprovází naše schola mši svatou. Dříve u kapličky, teď už na místním hřišti.

A JEŠTĚ JEDEN POZDRAV Z BOSKOCUPU

Borci Kuba, Eliáš a Radek se na zářijovém turnaji pořádně zapotili. Na fotbalovém hřišti hráli za tým Za minutu 12.

Malí ministranti jsou očividně více na přírodu než sport. Po nasycení se skákacím hradem strávili skoro celou dobu se sovičkou a lamou. Děkujeme do Boskovic za parádní akci a bulharské salesiánské misii přejeme a vypošujeme všechno dobré, odvezli si výtěžek z akce převyšující 100 tisíc korun. Bohu díky za štědrost všem zúčastněným.

KDO NÁS STŘEŽÍ?

Jedna z inspirací pro tento Farníček přišla od farnice Věrky, která poukázala na důležitost počítat s působením andělů, zvláště těch strážných.

Není to náhoda, že v době tvorby tohoto článku další blízká osoba začala vyprávět o tom, jak touží navštívit jedno místo na Slovensku zasvěcené svatému archanděli Michaeli. Není náhoda, že mi Bůh nedávno poukázal na vzácnost nedaleké farnosti Vísky, umocnil ve mně důvěru v mocného bojovníka za naši ochranu, svatého Michaela s mečem v ruce.

Zamysleme se v našem čase přebývání s Pánem nad tématem naší ochrany, která plyne ze společenství s celým nebem...

Začněme se v modlitbě učit obracet na svého strážného anděla a učme se pamatovat na to, že pro růst našeho vztahu je z mé strany zapotřebí dbát na jeho vnuknutí.

Bože, Ty ve své nevýslovné prozřetelnosti posíláš své anděly, aby nás střežili na všech našich cestách; vyslyš naše prosby a dej, ať nás jejich pomoc vždycky chrání, abychom pod jejich vedením šťastně došli do věčné radosti. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

(závěrečná modlitba z breviáře)

Více o andělech strážných v následující rubrice.

Na letní akci New Dawn byl dětský program zaměřený na to, že člověk, malý i velký, si potřebuje nasazovat Boží zbroj, jak k ochraně, tak k připravenosti bojovat.

Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit d'áblovým úkladům. Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem a světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách. Vezměte si celou Boží zbroj, abyste ve zlý den mohli odolat, všechno splnit a zůstat stát. Stůjte přepásáni na bedrech pravdou, oblečeni pancířem spravedlnosti a obuti připraveností kázat evangelium pokoje. Nadto vždy třímejte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy toho zlého. Vezměte si také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží slovo. Za všech okolností se modlete v Duchu; proto vždy vytrvale bděte a v každé své modlitbě a prosbě se modlete za všechny svaté.

(Ef 6,11-18)

- dopřejte sobě a svým dětem poslech písně o Boží zbroji, kterou najdete na YouTube pod hesly:

Boží zbroj Vlčí doupe

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti úkladům d'áblovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.

SV. ANDĚLÉ STRÁŽNÍ

Bůh nám dal každému při křtu svatém anděla, aby nás střežil a vychovával. Andělé jsou s námi přítomni, přispívají nám, jsou s námi a pro nás. Památku slavíme 2. října.

Nejstarší svědectví úcty k andělům strážným se dochovalo z IX. století, avšak uctívání andělů je starší než úcta ke svatým.

NAŠI NEJBLIŽŠÍ PŘÁTELE

Žijí s námi, ale jak moc je známe? Poznávat je znamená poznávat jejich pomoc, počítat s nimi. Jsou pro nás darem poslaným z Boží lásky. Stále na nás dotírá zlo v nejrůznější podobě a právě proto, abychom mu nemuseli pro svou slabost podlehnout, máme u sebe nebeského přítele, který lépe než my zná nejen taktiku nepřítele, ale také nás může vést a pomáhat nám podle Božího záměru.

Každé obdarování má dvě podmínky: někdo něco dává a druhý přijímá.

K našemu užitku nestačí, že Bůh každému z nás dal strážného anděla, my ho také musíme přijmout. Když budeme mít doma Bibli a nikdy z ní nebudeme číst a snažit se podle ní řídit, je to stejné jako bychom ji neměli. Podobné to může být s anděly. Važme si svých přátel a žijme s nimi v živém společenství, jak nás to učí velké množství světců. Ti, kteří se snažili o svatost, chápali, že nejde o nic mimořádného, jen o plnění Boží vůle, jak o ní hovoří evangelia. V rámci této snahy se také obraceli na anděly, popřípadě přijímali jejich poselství nebo byli od nich napomínáni.

Slovo anděl pochází z řeckého "angelos" a znamená "posel". Katechismus nám dává toto poučení:

"Od dětství až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přímluvou. Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu. Křesťanský život má již zde na zemi ve víře podíl na blaženém společenství andělů a lidí sjednocených v Bohu. (KKC 336)

Tento článek katechismu vychází také z Ježíšových slov, týkajících se dětí: *"Jejich andělé v nebi stále hledí na tvář mého nebeského Otce."* (Mt 18,10) a dále ze slov sv. Basila Velikého.

Na otázku *"Kdo jsou andělé?"* je nám v Kompendiu KKC (60) řečeno, že jsou to čistě duchovní, netělesní tvorové, neviditelní a nesmrtelní, jsou to osobní bytosti vybavené rozumem a vůlí.

Přesto, jak nás poučuje Bible, kvůli některým konkrétním úkolům brali na sebe viditelnou, lidskou podobu. V té s nimi hovořili někteří světci, jindy jejich zviditelnění posloužilo k ochraně těch, kteří je vzývali. S připomenutím si těchto skutečností můžeme začít ve SZ u **sv. archanděla Rafaela** (v překladu „Bůh uzdravuje“), který se dal poznat až na konci příběhu o Tobiašovi. Od začátku vystupoval jako lidský průvodce, který zná cestu do Médie. K nejznámějším andělům patří **Gabriel** (v překladu „Bůh je moje síla“) – zvěstovatel narození Jana Křtitele a Božího Syna. Mezi nejvýše postavené anděly patří také **archanděl Michael** (v překladu „Kdo je jako Bůh?“ nebo „Bohu podobný“). Je vnímán jako kníže nebeského vojska, je o něm zmínka v knize Daniel nebo ve Zjevení svatého Jana.

Mezi nejznámější zážitky s andělem patří Petrovo vyvedení ze žaláře (Sk 12,7-10).

Známým světce komunikujícím s anděly byl sv. Pius z Pietrelcina (pam. 23. 9.). Jeho strážný anděl byl pro něj přítel z dětství, o němž napsal: "dělá všechno, aby zmírnil utrpení, které mi způsobují vzbouření andělů." Jedni manželé, při onemocnění dítěte, u kterého nedokázali zmírnit vysokou horečku, nezávisle na sobě poslali své strážné anděly

s prosbou o pomoc k otci Piovi. Ráno bylo dítě zdravé a když táta šel děkovat otci Piovi, ten mu na uvítanou řekl: "Člověk od vás nemá pokoj ani v noci!" A dodal: "Nemusíš se omlouvat. Já mám vždy radost, když za mnou přijdou strážní andělé." Děkovat ho však poslal ke svatostánku a Panně Marii.

Kdo svému andělu důvěřuje a svěřuje se mu, může zakusit i jeho zázračnou pomoc, podobně jako v příběhu uvedeném v publikaci „Na vlnách transcendence“. V brněnském podchodu pod nádražím, nazývaném „Myší díra“, chtěli dva násilníci přepadnout ženu, která jím bude procházet. Touto cestou se vracela z noční služby jedna zdravotní sestra. Jakmile tyto dva muže zahlédla, dostala strach, a jak byla zvyklá, začala se modlit ke svému strážnému andělu. Viděla, že jim neunikla, ale ti dva se k ní více nepřiblížili. U východu zaslechla zezadu křik a volání o pomoc. Ti dva napadli osobu, která jako další vešla do podchodu. Zdravotní sestra využila blízkého telefonního automatu a na čísle 158 ohlásila přepadení za jejími zády. Rychlým zásahem byli oba násilníci dopadeni. K výsledku a k sepsání protokolu musela jako svědek i zdravotní sestra. Ptali se jí, kdo to byl ten zdatný muž v bílých kalhotách a v bílém tričku, který ji doprovázel a kvůli kterému ji ti dva nepřepadli. Ona však vypověděla, co věděla, že s ním žádný člověk nešel. Museli vidět anděla, kterému vděčila za svoji ochranu.

Andělé nemají poslání pouze k naší ochraně, ale aby také spolu s námi oslavovali Boha. Děje se to zejména při liturgické bohoslužbě. V čl. 335 KKC uvádí: „*Církev se spojuje v liturgii s anděly, aby se klaněla třikrát svatému Bohu.*“

Je zapotřebí naučit se žít s anděly strážnými. Naše vlast potřebuje, aby se křesťanské rodiny naučily s nimi počítat a přijímat jejich pokyny, protože jen tak zvládnou podávat věrohodná svědectví o Bohu, k nimž jsou povolány.

(zdroj: catholica.cz)

Střípky k povzbuzení Ducha:

Chci psát o životě s Duchem Svatým, o Jeho působení ve svém životě. Nevěřila bych, jak moc bude ovlivňovat můj život! Silně jsem ho zakusila během nedávného semináře Život v Duchu a teď bez Ducha Svatého nechci nic. Zažívám dojetí z blízkosti Boha, útěchu, slova povzbuzení. Cítím v sobě slova, která mi Bůh říká nebo slova od Boha říkám já druhým lidem pro jejich povzbuzení. Někdy ta slova ani nechápu a chápou je ti, kterým to slovo je dáno.

Zajímavé na tomto způsobu života je, že „kdo okusí Pána z blízka, chce Ho okoušet stále víc a víc. Tento způsob života s Pánem je tak blízko pro každého, i pro mě byl tak blízko a já o tom nevěděla. Mám to chuť všude říct. Dozvěděla jsem se o tom ze svědectví druhých. Předali mi touhu pustit Pána do svého života. Kdo touží, může to zažívat. Kéž se tak stane.

A k tomu je velmi dobré žít ve společenství, které umí povzbudit, umí dávat sílu k rychlejšímu růstu v lásce k Bohu a k lidem. Když je motivace žít s Bohem sdílená, je tím větší a silnější.

- Píše Martina Hlaváčová, která se léta stará, aby se poutníci na Kalvárii v Jaroměřicích cítili krásně, byli opečovaní, měli vše potřebné. Slouží blízko samému Bohu, uklízí kostel, zdobí, chystá liturgii, ... ale není to to stejné, jako když pustila Boha do blízkosti svého srdce.

Na probuzení k životu s Duchem Svatým zareagovala také tím, že se přihlásila na „letní školu charismat“, kde účastníci zažívají moc a sílu života z naslouchání Božímu hlasu. Jsou vyučováni k používání darů Ducha Svatého (charismat). Objevený dar slyšet Boží hlas a předávat Boží sdělení druhým lidem použila spolu s dalšími služebníky na letní akci Nebesa otevřená. Pomohla přinášet slova proroctví účastníkům, kteří tak mohli uslyšet, jak je osobně Bůh velice miluje.

Co si představit pod pojmem prorocká modlitba v dnešní době? Poodkryje nám to spontánní odpověď Martiny:

Prorocká modlitba je modlitba v moci Ducha Svatého. Je to o tom být napojena na Boha a slyšet nebo lépe vnímat Boží sdělení, Boží slovo. Toto sdělení můžeme mít formu obrazu, můžeme vidět nějaký děj,

příběh a pak se ptáme Boha, co to znamená. Nebo skrze myšlenky, kdy o cizím člověku nás napadne něco, co není z nás, co jsme lidsky nevěděli.

Prorokování je o Božím povzbuzení pro člověka, jsou to slova, která nás mohou někam nasměrovat. Někdy dá Pán vědět i o věcech, které nás čekají, abychom se na ně mohli připravit. ... 1 Kor 14, 3: Ten však, kdo má prorocký dar, mluví k lidem pro jejich duchovní užitek, napomenutí i povzbuzení.

- Připojujeme malý slovníček pojmů:

Charismata (duchovní dary) jsou v Písmu (Novém zákoně) chápána jako nezasloužené Boží dary milosti, které Duch svatý udílí jednotlivým věřícím pro budování církve a službu druhým.

V Písmu o charismatech:

- 1. Kor 12,8-10
- Ř 12,6-8
- Ef 4,11

Význam a účel charismat:

- Boží dar: Slovo charisma znamená „dar milosti“ nebo „milost“. Bůh je dává zdarma podle své vůle.
- Účel pro společenství: Dary neslouží k osobní pýše nebo soukromému prospěchu, ale k užítku celého křesťanského společenství a k pomoci bližním
- Různorodost: Každý věřící má nějaké obdarování. Dary jsou rozmanité a přizpůsobené potřebám situace.

Katolická církev v dokumentech II. vatikánského koncilu (Lumen gentium, čl. 12) a následně v KKC 799–800 učí o charismatech toto:

- Charismata jsou dary Ducha svatého, které jsou skutečně užitečné a přiměřené potřebám církve.
- Jsou udíleny pro budování církve, pro dobro lidí a pro potřeby světa.
- Prorocká modlitba v tomto smyslu není předpovídáním budoucnosti, ale naplněním textu z 1 Kor 14,3: „Ten však, kdo prorokuje, mluví k lidem: buduje, povzbuzuje a těší.

Další dvě svědectví také mají „původ na Nebesích“ 😊

Ve čtvrtek po mši svaté si mladé účastnice akce všimly, že se kolem kostela pohybuje skupina kluků podobného věku, zřejmě nějakých táborníků v terénu. Bylo to tak. Pozvali jsme je dál do otevřených vrat, aby se občerstvili. Bylo jich víc než jsme čekali a snědli toho víc než jsme čekali! Proběhla mi myšlenka: „Co budou jíst účastníci akce po té, co se vrátí z workshopů a přijdou na plánovaný piknik?“ Absolutně tuto obavu přehlušilo teplo v nitru, kterému jsem se nemohla ubránit, když jsem ty utmácené hochy viděla vděčně hltat vše nabídnuté. Panovalo jedno z těch velkých veder a oni v plné polní byli druhý den na cestě. Potom ještě vyšlo najevo, že mají s sebou zraněného kamaráda, se kterým si moc nevědí rady. Čekali, až přijede někdo z vedení na pomoc. Zdravotní situace se zdála být vážná, duchapřítomně pomohl Petr a Blanka, zkušená zdravotní sestra, a klukům jsme nabídli chladnou místnost na faře. Vše dobře dopadlo. Ale zázrak byl v tom, že ačkoliv se počet účastníků ten den o mnoho rozrostl, jídlo nechybělo! A ještě k tomu teklo pivo proudem. Pán Bůh

zaplať za ty dary!

A velmi děkuji za všechny další dary, hmotné i ty v podobě jakékoliv podpory, které od mnohých plynuly.

Petra Hartlová

Co na mě zapůsobilo na akci Nebesa otevřená? Mimo jiné i přednáška o žehnání. A to jsem taky začala více v rodině praktikovat.

Velkým překvapením i radostí pro mě bylo, když jsme byli s manželem na návštěvě v rodině syna a při odchodu přiběhl šestiletý vnuk a dával nám křížek na čelo.

Věřím, že se i Bůh raduje, když myslíme a modlíme se za sebe navzájem a žehnáme si. Postačí třeba udělat křížek na čelo a říci nahlas nebo v duchu „Ať ti Pán žehná“.

Markéta Hartlová

JAK JE TO S POVOLÁNÍM KE SVATOSTI?

Každý z nás je povoláný ke svatosti. Nežádá se po nás nic nemožného – nic, co by nebylo nad naše síly, něco proti naší přirozenosti.

Kdo se rozhodne přijmout pozvání ke svatosti, dostane k tomu od Pána Boha dostatečné množství milostí, aby mohl dojít k tomuto cíli a svatým se stát.

Mezi svatými jsou králové i žebráci, zástupci téměř všech povolání, matky a otcové rodin, lidé všech ras a barev pleti. Světci jsou nám Bohem dáni za vzor, abychom tušili, že z každé startovní pozice je možno ke svatosti dorůst.

Jak mnoho času a úsilí věnují lidé přemýšlení, jak získat slávu a majetek. Jak jsou ochotni podstoupit cokoli, jen aby dosáhli pozemského úspěchu. A i když je dlouhodobě tento úspěch nenaplní a spíš jsou časem po jeho dosažení sami zklamáni, svým dětem opět předávají stejné hodnoty, za kterými se sami zbytečně hnali. Stojí ta námaha opravdu za to?

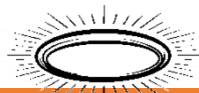
Jak jinak jedná Bůh s tím, kdo usiluje o svatost!
Zde se jde do jistoty. Každá námaha je odměněna.

Vše je nám k užitku, protože platí, že ze zdraví i z nemoci, z bohatství i z chudoby, z toho, co se zdá být dobré nebo zlé, z toho všeho může člověk dobré vůle získat duchovní užitek – růst ke svatosti. Nic se neztrácí, vše je zužitkováno.

Vším a za všech okolností je možno se posvěcovat.

Říci „já nestojím o to, být svatým“, je ve skutečnosti nejen nemoudré a pošetilé, ale také nespravedlivé a domýšlivé chování vůči Bohu, který nás stvořil a je k nám tak dobrý. Přeje si, abychom i maličkosti přetransformovali ve skutky velké hodnoty, a to skrze úmysl působit mu radost. Ano, jde o to, abychom na velkorysost Boží odpověděli velkorysostí svou.

KDO JE TEDY SVATÝ?

Svatý je ten, kdo své obvyklé povinnosti plní mimořádně dobře, a to z lásky k Bohu.

Moderní svatý je člověk normální v každém směru: normálně jí a spí a užívá všeho dobrého ze života, ale všeho užívá natolik, aby to prospívalo k dobrému.

Bůh vložil do srdce každého člověka touhu po svatosti, ale jen málokteří o ni usilují.

Na cestě ke svatosti nás mohou inspirovat slova vycházející z myšlenek kardinála Newmana:

„Pokud se mě zeptáš, co máš dělat, abys byl dokonalý, odpovím ti:

1. *Vstaň hned, když je čas k vstávání.*
2. *Své první myšlenky věnuj Bohu.*
3. *Vykonej dobrou návštěvu u Pána v Nejsvětější svátosti, a pokud možno, denně jej přijímej.*
4. *Modli se zbožně Anděl Páně.*
5. *Jez a pij ke cti Boží.*
6. *Modli se zbožně růženec.*
7. *Buď usebraný a vyhýbej se špatným myšlenkám.*
8. *Vykonávej dobře rozjímání.*
9. *Denně zpytuj své svědomí.*
10. *Jdi včas spát.“*

(svatý John Henry kardinál Newman)

Moc neváhej, máš-li chuť růst ke svatosti, píše se v útlé knížečce P. Marka Dundy, ze které toto zamyšlení čerpám. Jde o brožurku „Pardál – aneb jak na cíl“ z nakladatelství A.M.I.M.S.

Viděli jste někdy záběry lovícího pardála?

Pohled na tuto „velkou kočku“ nás může učit, jak moc vážně se má brát cíl. Svůj život bychom naprosto prohráli, kdybychom se nedostali do nebe. To je náš cíl! Věčnost se blíží...utíká drahocenný čas.

Povzbuzujte se navzájem den co den, pokud ještě trvá ono „dnes“. (Žid 3,13)

Knihy o osudech řeholního společenství sester těšitelek z pohledu tří různých žen.

Do letošního roku jsem o nějaké komtese z Kunštátu, která se stala řeholní sestrou neměla ani potuchy. Nebýt při přípravách akce pro děti z náboženství Den se svatými, nevěděla bych o ní dodnes. Padla tam o ní jen zmínka, ale zaujala mě. Říkala jsem si, že se musím mrknout na internet, kdo že to vlastně je. Než jsem přišla domů, zapoměla jsem její jméno. Za měsíc nato jsem jela se svým mužem na Vranov a ejhle, kniha s jejím jménem tu leží spolu se dvěma dalšími knihami o ženách z téže kongregace. Jako by na mne čekaly. Neváhala jsem ani minutu. Už dávno vím, že ke mně Bůh promlouvá hlavně skrze knihy. Přečetla jsem je jedním dechem a teď je nabízím i vám. Nejsou jen o hledání Boží vůle, o životě s Kristem za klášterní zdí, ale i o odvaze a hrdinství za druhé světové války i v době komunistických perzekucí. Na to, jaký to byl režim, se totiž lidem, kteří to nezažili, lehce zapomíná.

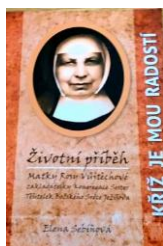
Pěkné čtení přeje Daniela Ošlejšková.

SEBÍŇOVÁ ELENA: DÁVÁM VŠECHNO ŽIVOTOPIS SESTRY MARIE ANEŽKY KOMTESY FRANTIŠKY COUDENHOVE-HONRICHS

Poutavé vyprávění o životní cestě mladé šlechtičny, majitelky moravského panství v Kunštátě, která poutivě hledá Boží vůli. Toto hledání a touha žít pro Krista ji vede nejen ke zřeknutí se majetku, ale i vlastních představ o životě a zavede ji až do chudinských čtvrtí v Argentině. V chudobě a odříkání objevila skutečné bohatství, v poslušnosti cestu ke svobodě a v utrpení největší projev lásky.

„Víš, začal jí vysvětlovat, když skončila, „když chceš poslouchat a neposloucháš, tak vlastně posloucháš někoho, koho poslouchat nechceš.“ Děvče zvedlo plavou hlavu a nechápavě se podívalo na kněze. „Je ti zatěžko poslechnout, říkáš, že něco v tobě řekne „ne“. A ty to něco v sobě poslechněš, i když nechceš.“ Začínala chápat...”

SEBIŇOVÁ ELENA: KŘÍŽ JE MOU RADOSTÍ

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH MATKY ROSY VŮJTĚCHOVÉ, ZAKLADATELKY KONGREGACE SESTER TĚŠITELEK BOŽSKÉHO SRDCE JEŽÍŠOVA

Co je to za nesmysl, řeknete si. Jak může být kříž radostí? A přesto se nikdo nevyhneme utrpení a smrti. Jsme-li však živým údem na těle Kristově, dostává naše utrpení a umírání skrze božství hlavy tohoto těla vykupitelskou sílu. A existují i lidé, kteří cítí zvláštní povolání k utrpení s Kristem a tím ke spolupůsobení na jeho vykupitelském díle. Takovým člověkem byla i Matka Rosa, zakladatelka kongregace těšitelek, která se cítila být mocně přitahována „sžírajícím ohněm“ Boží lásky a nechala se jím přetvářet. Věděla, že láska je to, co vytváří rozdíl mezi utrpením jako trestem a utrpením jako životodárnou obětí. Vyjádřila to slovy: „Láska mění kletbu v požehnání.“

„Když mi například někdo řekl něco urážlivého, hned se ve mně objevil odpor vůči té osobě. Co má vůle chtěla? Vyhnout se jí, nemluvit s ní, ano i pomstít se. Vzala jsem si tedy svou vůli do práce a potrestala ji takto: přes svůj odpor se musela na tu osobu usmát a ukázat jí nějak, že ji mám ráda. Byl to někdy až krvavý boj s vlastní vůlí, ale s pomocí Boží bylo vítězství jisté.“

SEBIŇOVÁ ELENA: SESTRA DO NEPOHODY

ANEB, JAK SE VEDLO ŘEHOLNICÍM VE STÍNU RUDÉHO PRAPORU

Životní příběh Matky Marty Vintrové, která si v padesátých letech odseděla devět let těžkého žaláře za pomoc pronásledovaným kněžím při emigraci. Příběh o věrnosti a naději, která nebyla zklamána. Jsou tu zachyceny osudy řeholnic v Československu – jejich statečný odpor proti nastupující totalitě, strastiplné putování po fabrikách, ústavech sociální péče a charitních domech.

„Řekli mně, že jsem byla na samotce téměř dva roky, obdivovali, jak jsem to mohla vydržet. Pak mě zasvětili do svých tajemství. Zavedli mě k jedné skříni. Oblečení bylo v ní hezky vyskládáno. Z jedné poličky jej sestra vyndala a vzadu se objevila sklenička zavinitá v bílém šátku. Dokonce i kvítka tam měly. Jedna sestra skleničku otevřela a já mohla vidět několik konsekrovaných hostií. Bylo to ohromně dojemné, živý Ježíš je přítomen uprostřed svých nevěst, které trpí pro něj!“

MISIJNÍ ŠTRÚDLOVÁNÍ

Je akce na podporu Papežských misijních děl, která probíhá v rámci příprav či oslav Světového dne misí – Misijní neděle, která letos připadá na **18. října**. Výtěžek z pečení, prodeje a dražby štrúdlů tradičně pomáhá dětem v nouzi ve světových misích.

I my se zapojíme a výtěžek z **"MISIJNÍHO ŠTRÚDLOVÁNÍ"** přidáme ke kostelní sbírce na misie.

Štrúdlý a záviny můžete péct sami doma nebo pozvat přátele, známé, nebo třeba vnoučky a dát misijnímu štrúdlování rozměr společenství. Zabalené do přiměřeně velkých balíčků (zhruba ve velikosti papírových tácků, aby se daly pohodlně a bezpečně odnést domů), přinášejte v neděli 18. října před kostel v době přede mší svatou.

Soňa Měkotová (733 763 415)

ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI

LÁSKU, ÚCTU A VĚRNOST SI SLÍBILI:

22.8. Tomáš Axman ze Šebetova a Martina Lexmanová z Vážan

*Tvůj je den a tvá je noc,
tys učinil měsíc i slunce.*

(Ž 74,16)

Student skládá zkoušku z astronomie. Profesor začne jednoduchou otázkou: „Jaké jsou doby oběhu planet?“ Student se chvíli zaudmá a pak řekne: „Velkolepé! Přímou velkolepé“

*Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc,
Když se chystá na svatou pouť* *(Ž 84,6)*

Majerovi se balí na pouť rodin. Tak dlouho se na ni těšili! Nejdříve je ale třeba stihnout poutní autobus. Maminka, syn a dcera už čekají oblečení v předsíni, ale táta pořád hledá zpěvník, fotoaparát a mobil. Všechny už tlačí čas. Když se otec konečně objeví u věšáku, aby se oblékl, podává mu malá Maruška boty se slovy: „Taťko, tady máš tenisky. Hodně spěcháme. Tak jsem ti už zavázala tkaničky!“

*Proto prozíravý člověk v tento čas mlčí, neboť
doba je zlá.* *(Am 5,13)*

Výhoda moudrosti tkví v tom, že se člověk může tvářit, že je hloupý. Opak je mnohem těžší.

*Hospodin spustil na moře veliký vítr. Na moři
se rozpoutala veliká bouře a lodi hrozilo, že
ztroskotá.* *(Jon 1,4)*

Jednoho navenek zbožného kněze pozvali na projížďku na plachetnici. On však odmítl. Když se ho ptali po důvodu, odpověděl: „To víte, při jízdě na plachetnici pod vámi není nic než voda – a to je pak člověk až moc v rukou Božích!“

FARNÍ ČTVRTKY

- **Mše svatá vždy od 18:00**
- a přede mší sv. od 17:00:
 - **příprava Físoviček** na mši (vítány děti všeho věku)
 - **farní klubík** pro rodiče s menšími dětmi – společný čas na hřišti či na faře s drobným programem pro děti
 - **ministranti** budou mít schůzky v určené termíny

NOVINKA

HERNÍ PÁTKY PRO DĚTI 6+

Jednou za 2 týdny připraví a vedou naše farní holky setkání pro mladší farní děti. Je to super. Fotka mluví za vše. Na každém „pátku“ děti překvapí jiné téma. Těšte se.

DĚTI VÍRY

Letos znovu v soboty při celodenní adoraci v kostele. Kdo by se nový chtěl přidat k modlitbnímu setkávání, nechť kontaktuje Petru Hartlovou. Stávající děti budou informovány, která skupinka se bude kdy scházet.

**Svatý Carlo, děkujeme ti,
že se přimlouváš za naše mladé.**

Obálky s kolečky, která děti vkládají do Ježíšových rukou při modlitbě Děti víry.

Odevzdávají sami sebe, své rodiče, sourozence, kamarády a také své starosti.

SPOLEČENSTVÍ SRDCE CHVÁLÝ

Děkanské chválové společenství se sídlem v Knínících se schází každé pondělí na naší faře. Sjíždí se na společnou modlitbu a sdílení víry kolem dvacítky lidí z 9 různých farností našeho děkanství. Jsme otevřené společenství s touhou srdce „aby každý kdo hledá, našel otevřené dveře do společenství.“ Pořádáme také otevřené akce, na které jsou srdečně zváni všichni, kteří se rádi modlí chválou a chtějí se potkávat, budovat vztahy, zakoušet blízkost a jednotu Ducha Svatého, který tak rád působí ve shromáždění křesťanů. Více najdete na www.srdcechvaly.cz

**SPOLEČENSTVÍ
SRDCE
CHVÁLÝ**

KLAS V ŠEBETOVĚ

Společenství místních seniorů se věrně stará o kapli sv. Anny a zvou vás na další sobotní mši svatou. Tentokrát **17. října v 18:00.**

TRIDUUM MM

Poslední víkend v září, **25.–27. 9.**, jsme pozvaní **k prožití modlitebního Tridua, které vedou maminky z Modliteb matek. Pátek, sobota a neděle.** Tři dny, ve kterých dáme Pánu kus času navíc, a On dá víc.

NEDĚLNÍ CHVÁLY

27. 9. na večer chval zve společenství Srdce chvály. Zpěvem a modlitbou budeme vyznávat víru, že Bůh trůní na chválách svého lidu, že přichází tam, kde Ho hledají a očekávají. Bude to den před svátkem sv. Václava, tak se budeme obracet na celé nebe také s prosbou o požehnání naší zemi.

27.9.
17h

kostel sv. Marka

KNÍNICE

přímluvná modlitba
agapé, děti vítány

DEN PRO MANŽELE

Milí manželé naší farnosti jakéhokoliv věku! Srdečně vás zveme na Den pro manžele, který se uskuteční **v sobotu 14.11.2026 v Orlovně v Boskovicích.** Toto setkání mělo proběhnout již v únoru letošního roku v rámci týdne manželství, ale z organizačních důvodů byl přesunut právě na podzim. Slovem nás bude provázet pan **Jan Zajíček**, který je mediátorem a rodinným konzultantem v Ostravě. Jeho slova jsou opravdovým pokladem pro manžele, kteří mohou, ale také nemusí řešit nějaký manželský problém. Určitě si zde najde každý něco do manželského života. Tři bloky témat znějí:

- Překážky trvalého vztahu
- Čtyři kroky k proměně vztahu
- Odpuštění

Přihlašovat se můžete na: <https://forms.gle/RhEt2bFZKe1cpKYH9>.

Nabízíme také možnost hlídání dětí, společného oběda na faře a v obědové pauze soukromé adorace v kostele. **Začátek je v 9:00, předpokládaný závěr kolem 16. hodiny.** Bližší informace na plakátku na vývěsce.

VEČER PRO MANŽELE

Minulý týden v pátek proběhlo na faře v Boskovicích první setkání manželů s tématem „Pět jazyků lásky“ aneb „jak udělat druhému radost, aby se z toho i radoval“. Večerem nás provázel pan Božetěch Hurt

z brněnského biskupství, který má na starosti mimo jiné právě pastorační manželů. Téma bylo velice zajímavé a poučné, pro mnohé zúčastněné velice inspirující.

Krátko o tématu: každý z nás má nějaký jazyk lásky, a každý z nás – zvláště v manželské dvojici – může mluvit jiným jazykem lásky – je jich pět. A pokud já nebudu znát jazyk lásky mého partnera, tak si bude připadat nemilovaný. Proto je dobré ho znát a snažit se jím mluvit, aby se nám v manželství dobře žilo. (Více v knize Gary Chapman – Pět jazyků lásky)

Příští setkání bude v pátek 9. října v 18:45 opět v Boskovicích, tentokrát s tématem Manželský rozhovor – od srdce k srdci.

Všichni jste srdečně zváni ❤️.

Další plánované termíny: 9.10., 11.12., 8.1., 12.2., 12.3., 9.4.

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Milí mladí naší farnosti od 14 let! **Všichni jste srdečně zváni na tradiční setkání mládeže před slavností Krista Krále 21.11.**, ale letos v netradiční podobě, a to jako Oblastní setkání mládeže **v Blansku**. Propojí se pět děkanství – Blansko, Boskovice, Brno, Rosice a Tišnov. Přihlašování přes QR kód na plakátu na vývěsce nebo přes adresu:

<https://mladez.biskupstvi.cz/dcm/osm/>.

Bližší informace budou později.

GODZONE TOUR 2026

Tříhodinový program, který spojuje hudbu, tanec, divadlo, autentické příběhy lidí a inovativní video produkci. Hlavním cílem turné zůstává přinést lidem srozumitelným a moderním způsobem poselství evangelia a vytvořit prostor pro osobní setkání s Bohem.

Vstup zcela zdarma. Odkaz na přihlášení se do **společného autobusu** na farních webových stránkách.

19.10. Brno, 18:00-21:00, Výstaviště, pavilon G1

GODZONE TOUR 2026

**EŠTE NIE JE
NESKORO**

koncert inspirativní skupiny

GOOD WORK

... tam, kde se folklór s popem mají rádi...

sobota 24. 10. v 19 h Boskovice
www.goodwork.cz - kostel sv. Jakuba
Doporučené vstupné - dospělí 150,- Kč

Koncerty podporujeme

RADIO PROGLAS
NOVĚ V DAB+
V BOSKOVICÍCH A OKOLÍ!

SEMÍNKOVÉ SUŠENKY S JAVOROVÝM SIRUPEM

Ingredience:

- 100 g ovesných vloček
- 135 g hladké mouky
- 70 g třtinového cukru
- 70 g nasekaných vlašských ořechů
- 130 g změkklého másla
- 5 pol. lžic javorového sirupu
- 2 pol. lžice vody
- 1 čaj. lžička jedlé sody
- 7 pol. lžic semínek - slunečnicová, dýňová, sezam,...
- 2 čaj. lžičky skořice

Postup:

- V míse smícháme všechny ingredience a vzniklé těsto necháme 10 minut odležet.
- Poté vytvarujeme kuličky, které vyskládáme na plech.
- Pečeme na 150°C cca 15 minut.

Dobrou chuť

Zákusky, které plánujete do kavárny přinést, zapisujte do tabulky Farní kavárny na webu farnosti.

Většina našich činností směřovala k oslavě 220. výročí posvěcení kostela. Byl to takový impuls k opravě omítek a vymalování:

Kostel

- *hlavní vchod*
opravily se omítky soklu až k hrobce
a provedl se jejich nátěr
- *sakristie*
dokončily se elektroinstalace silnoproudu i slaboproudu
opravily se omítky
vymalovalo se
provedl se vyrovnávací potěr podlahy
vystěhoval se nábytek včetně dveří
upravil se rozvod mikrofону pod kazatelnou

Hřiště

- průběžné sečení trávy a úpravy u obrazu Sv. rodiny
výmalba obvodové zdi a obnova nátěru rámu vrat
- *altán*
výmalba a instalace dalšího dvojdrězu
připojení dřezů na vodu i odpad
instalace lednice a výdejních pultů
úklid a příprava pro výdej občerstvení (udírna, gril ...)
úklid po slavnosti

Co nás čeká?

- *sýpka*
výměna střešní krytiny
včetně nových latí,
k tomu je třeba připravit:
postavit lešení, ale nejdříve odstranit vzrostlý břečťan
- *sakristie*
pokládka dlažby, instalace nábytku
instalace elektroniky do nových skříněk
napojení dřezu na vodu i odpad
dřevěné obklady části stěn

Ševčík J. st.

Pokračuje vyklízení horních místností na faře, jejich rekonstrukce, čeká nás zařizování nové kuchyně a budování knihovny v přízemí fary.

DENNĚ SE MŮŽU OBRACET NA ANDĚLA STRÁŽNÉHO SLOVY:

Anděle Boží, strážce můj,
rač vždycky být ochránce můj,
mě vždycky ved' a napravuj,
ke všemu dobrému mě vzbuzuj.
Ctnostem svatým mě vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj.
Tělo, svět, ďábla přemáhám,
na tvá vnuknutí pozor dávám.
A tak s tebou ve spojení
ať setrvám do skonání,
po smrti pak v nebi věčně
chválím Boha ustavičně. Amen.

Vydáno 20. 9. 2026 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.

Náklady na tisk 1ks Farníčku jsou cca 15,- Kč – tento minimální příspěvek vkládáte do označené krabičky v kostele.

Kontakt na kněze:

P. Miroslav Šudoma – tel. 608 755 273, fara Boskovice Masarykovo nám. 20,
email: kninice@dieceze.cz

Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email:
p.hauptova@seznam.cz nebo napsané na papíře vhodte do krabičky v kostele.
Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách
farnosti: www.farnostkninice.cz.